

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Tdo/24/2023
Identifikačné číslo spisu:	5120010950
Dátum vydania rozhodnutia:	09.05.2023
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Paluda
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2023:5120010950.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedníčky JUDr. Dany Wänkeovej a sudcov JUDr. Petra Paludu a JUDr. Beáty Javorkovej v trestnej veci proti obvinenému W. S. pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona a iné, na neverejnom zasadnutí konanom 9. mája 2023 o dovolaní obvineného W. S. proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 9. novembra 2022, sp. zn. 2To/59/2022 takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného W. S. sa odmieta.

Odôvodnenie

Okresný súd Ružomberok rozsudkom z 10. augusta 2022, sp. zn. 8T/25/2022 uznal obvineného W. S. vinným v bode 1) z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona v súbehu s prečinom krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že dňa 11. septembra 2021 v presne nezistenom čase v skorých ranných hodinách vošiel cez neuzamknutú uzatvorenú zadnú bránu na oplotený pozemok rodinného domu s popisným číslom XXXX/XX na ulici Z. K.Á. v mestskej časti Č. v meste X., pričom následne prešiel cca 30 metrov dlhou záhradou k drevenej stodole, na ktorej otvoril neuzamknuté z vnútornej strany na zaistovaciu závoru uzatvorené drevené dvere, a to takým spôsobom, že ich silnejšie potiahol a následne z nej odcudzil tam stojaci crossový motocykel zn. XMOTOS, model XB35, bez ECV, VIN: P., modro-bielej farby s polepom čísla 35, pričom svojim konaním spôsobil osobe O. O., nar. XX. E. XXXX, trvale bytom X. - Č.X., Z. K. XXXX/XX škodu vo výške 460,- eur.

Za to súd obvinenému uložil podľa § 194 ods. 2 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l), písm. n) Trestného zákona, § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 40 (štyridsať) mesiacov, na výkon ktorého ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Naproti tomu okresný súd podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku obvineného W. S. oslobodil spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Ružomberok z 20. apríla 2022 pod č. PV 360/21/5508-60

pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že:

2) W. S. od presne nezistenej doby do 14.05 hod. dňa 11. septembra 2021 si na presne nezistenom mieste a od presne nezistenej osoby zadovážil a následne neoprávnene prechovával

- 1 ks plastové uzatvárateľné vrečko s rozmermi cca 15 x 24 cm obsahujúce zelenú sušinu s hmotnosťou 2,775 g a obsahom látok rastlín rodu Cannabis (konopa) s účinnou látkou tetrahydrokanabinol (THC) stanoveným na 14,7 % hmotn. - 408 mg čistej účinnej látky, zodpovedajúcej 14 - 41 bežným jednotlivým dávkam drogy,

- 1 ks plastové uzatvárateľné vrečko s rozmermi cca 7,2 x 12,5 cm obsahujúce zelenú sušinu s hmotnosťou 0,147 g a obsahom látok rastlín rodu Cannabis (konopa) s účinnou látkou tetrahydrokanabinol (THC) stanoveným na 10,3 % hmotn. - 15 mg čistej účinnej látky, zodpovedajúcej 1 - 2 bežným jednotlivým dávkam drogy,

-

1 ks plastové uzatvárateľné vrečko s rozmermi cca 4 x 8 cm obsahujúce zelenú sušinu s hmotnosťou 0,136 g a obsahom látok rastlín rodu Cannabis (konopa) s účinnou látkou tetrahydrokanabinol (THC) stanoveným na 10,2 % hmotn. 14 mg čistej účinnej látky, zodpovedajúcej 1 bežnej dávke drogy,

- 1 ks plastové uzatvárateľné vrečko s rozmermi cca 7 x 12,5 cm obsahujúce zelenú sušinu s hmotnosťou 5,848 g a obsahom stopového množstva látok kanabinooidného typu ktoré sú obsahovými látkami konopných rastlín,

- 1 ks plastové uzatvárateľné vrečko s rozmermi cca 7 x 12,5 cm obsahujúce zelenú sušinu s hmotnosťou 2,382 g a obsahom látok rastlín rodu Cannabis (konopa) s účinnou látkou tetrahydrokanabinol (THC) stanoveným na 18,0 % hmotn. - 429 mg čistej účinnej látky, zodpovedajúcej 14 - 43 bežným jednotlivým dávkam drogy,

- 1 ks plastové uzatvárateľné vrečko s rozmermi cca 7,2 x 12,5 cm obsahujúce zelenú sušinu s hmotnosťou 0,482 g a obsahom látok rastlín rodu Cannabis (konopa) s účinnou látkou tetrahydrokanabinol (THC) stanoveným na 10,6 % hmotn. - 51 mg čistej účinnej látky, zodpovedajúcej 2 - 5 bežným jednotlivým dávkam drogy,

- 1 ks plastové uzatvárateľné vrečko s rozmermi cca 7,2 x 12,5 cm s obsahom zelenej sušiny (zvyšky), kde bola zistená prítomnosť stop látok kanabinooidného typu, vrátane tetrahydrokanabinolu (THC), ktoré sú obsahovými látkami rastlín rodu Cannabis (konopa),

- 1 ks plastová nádoba s nápisom „Mentos pure fresh“ obsahujúca zelenú sušinu s hmotnosťou 0,121 g a obsahom látok rastlín rodu Cannabis (konopa) s účinnou látkou tetrahydrokanabinol (THC) stanoveným na 11,6 % hmotn. - 14 mg čistej účinnej látky, zodpovedajúcej 1 bežnej dávke drogy,

- 1 ks alobalový pokrčený papier obsahujúci zelenú sušinu s hmotnosťou 0,274 g a obsahom látok rastlín rodu Cannabis (konopa) s účinnou látkou tetrahydrokanabinol (THC) stanoveným na 8,3 % hmotn. - 23 mg čistej účinnej látky, zodpovedajúcej 1 - 2 bežným jednotlivým dávkam drogy,

- 1 ks sklenená fľaša od detskej výživy obsahujúci zelenú sušinu s hmotnosťou 0,126 g a obsahom látok rastlín rodu Cannabis (konopa) s účinnou látkou tetrahydrokanabinol (THC) stanoveným na 6,3 % hmotn. - 8 mg čistej účinnej látky, zodpovedajúcej 1 bežnej dávke drogy, kde popísané množstvo zodpovedá minimálne 35 bežným jednotlivým dávkam, pričom ide o látky, ktoré sú po aplikovaní spôsobilé ovplyvniť psychiku človeka, pričom rastliny rodu Cannabis a ich hlavná aktívna zložka tetrahydrokanabinol (THC) sú podľa zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných a psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradené do I. skupiny psychotropných látok a ďalej tiež zadovážil a prechovával

- 1 ks plastové uzatvárateľné vrečko s rozmermi cca 4,3 x 8 cm s vyobrazeným zeleným listom obsahujúce kryštalickú látku svetlohnedej farby s hmotnosťou 3,663 g a obsahom metamfetamínu 75,5 % hmotn. (báza) 2766 mg čistej účinnej látky, zodpovedajúcej 69 - 277 bežným jednotlivým dávkam drogy,

- 1 ks sklenená trubička v tvare fajky dĺžky cca 10 cm (vo vnútri natavená látka hnedastej farby) identifikovaná s prítomnosťou stop metamfetamínu,

- 1 ks plastová zatavená striekačka obsahujúca svetlohnedú kryštalickú látku s hmotnosťou 1,352 g a

obsahom metamfetamínu 73,6 % hmotn. (báza) - 1352 mg čistej účinnej látky, zodpovedajúcej 34 - 135 bežným jednotlivým dávkam drogy,

- 1 ks plastová zatavená striekačka modro-priehladnej farby identifikovaná s prítomnosťou stop metamfetamínu,
- 1 ks plastová zatavená striekačka oranžovo-priehladnej farby s ihlou identifikovaná s prítomnosťou stop metamfetamínu,

kde popísané množstvo zodpovedá minimálne 103 bežným jednotlivým dávkam, spôsobilým po aplikovaní ovplyvniť psychiku človeka, pričom metamfetamín je podľa zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných a psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do II. skupiny psychotropných látok, pričom všetky uvedené látky mal W. S. dňa 11. septembra 2021 v čase o 14.05 hod. pri sebe a boli zaistené pri odcudzenej motorke pri ceste 1/1 8 v okrese Ružomberok neďaleko salaša D., pretože nebolo dokázané, že sa skutok stal.

Uznaniu viny predchádzalo vyhlásenie obvineného, že je vinný a postupom podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijatie tohto vyhlásenia (zápisnica o hlavnom pojednávaní z 22. júna 2022, č. l. 291 - 297).

Citovaný rozsudok napadol odvolaním prokurátor (čo do výroku o treste v neprospech obvineného, ako aj v časti oslobodzujúceho výroku) a obvinený (ktorý napadol výrok o treste).

Krajský súd v Žiline uznesením z 9. novembra 2022, sp. zn. 2To/59/2022 odvolania prokurátora a obvineného podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol.

Proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline, ktoré bolo obvinenému doručené 27. decembra 2022 podal obvinený W. S., prostredníctvom na konanie ustanovenej obhajkyne, 14. februára 2023 dovolanie, a to z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c), písm. i), písm. h) Trestného poriadku.

Obvinený v dovolaní namietal, že v jeho prípade bol naplnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, nakoľko prvostupňový súd zamietol návrh na prečítanie listinného dôkazu zápisnice o ohliadke miesta činu. Výkonanie tohto dôkazu by prispelo k náležitému objasneniu okolností trestného činu, čím neboli zohľadnené všetky skutočnosti v jeho prospech. Tým bolo porušené jeho právo na obhajobu.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku uviedol, že uloženie úhrnného trestu odňatia slobody vo výmere 40 mesiacov považuje za neprimerane prísne. Trest nemá páchatelovi pôsobiť zbytočné útrapy. Tento trest nesplňa znaky primeranosti, súd nedostatočne individualizoval trest. Aj podľa ústavného súdu musí trest zodpovedať všetkým zvláštnostiam daného prípadu. Obvinený naplnil znaky menej závažných trestných činov, spôsobil škodu malú vo výške 460 eur. Svoje konanie úprimne oľutoval, ospravedlnil sa poškodenému. Podľa znaleckého posudku na jeho osobu nebol vyhodnotený ako nebezpečný pre okolie. Jedinou skutočnosťou v jeho neprospech je jeho odsúdenie v minulosti, teda, že sa skutku dopustil v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu predchádzajúceho trestu. Toto však bude mať pre neho následok, že sa bude rozhodovať o nariadení mu výkonu trestu odňatia slobody. Súd v jeho prípade uloženie trestu dostatočne neodôvodnil.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku odôvodnil tým, že skutok v jeho prípade bol nesprávne posúdený, čo malo vplyv na určenie výmery trestu. Obvinený vnikol do tej časti obydľia poškodeného, ktorá nebola určená na bývanie a k prekonaniu prekážky stačilo len silnejšie potiahnutie kovovej závery bez visiaceho zámku. Súd nedostatočne zohľadnil vyhlásenie o vine, ktoré dal. V prípade vyhlásenia o vine možno aplikovať § 39 ods. 1 Trestného zákona, či analogicky § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona. Súd sa nijako nevyjadril k nepoužitiu týchto ustanovení. Vzhľadom na uvedené mu mal byť uložený trest mimoriadne znížený pod dolnú hranicu trestnej sadzby.

Obvinený navrhol zrušiť uznesenie Krajského súdu v Žiline z 9. novembra 2022, sp. zn. 2To/59/2022, z

dôvodu porušenia zákona v jeho neprospech. Tiež navrhol zrušiť aj rozsudok Okresného súdu Ružomberok z 10. augusta 2022, sp. zn. 8T/25/2022 vo výroku o treste, ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad, a vrátil vec okresnému súdu, aby ju opätovne prerokoval a rozhodol.

K dovolaniu W. S. sa vyjadril prokurátor s tým, že dôvody dovolania tak, ako ich uplatnil obvinený podľa § 371 ods. 1, písm. c), písm. i), písm. h) Trestného poriadku, nie sú splnené. Súd prijal vyhlásenie o vine, ktoré obvinený urobil v prítomnosti svojho obhajcu. Odvolanie proti výroku o vine ani nebolo podané z uvedených dôvodov, preto dovolanie s poukazom na ustanovenie § 372 ods. 1 Trestného poriadku nie je prípustné. Poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 7. februára 2012, sp. zn. 2To/5/2011, v zmysle ktorého výrok o vine vrátane právnej kvalifikácie, ktorý bol vyhlásený rozsudkom na základe prijatia vyhlásenia obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku nie je možné v dovolacom konaní vecne preskúmať, čo právne vyplýva z nevykonania dokazovania o dotknutom skutku na hlavnom pojednávaní. Skúmanie viny, resp. jej kvalifikačnej podoby vo vzťahu k dotknutému skutku by popieralo zmysel a obsah predchádzajúceho uznania viny obžalovaným a prijatie tomu zodpovedajúceho vyhlásenia súdom prvého stupňa. Ohľadom argumentov k prístnosti uloženého trestu uviedol, že výška trestu bola dostatočne odôvodnená aj v odvolacom konaní. Navrhol preto dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu [§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h) Trestného poriadku], v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku), a že spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1 a ods. 2 Trestného poriadku).

Okrem toho zistil, že vo vzťahu k výroku o treste bola splnená aj podmienka dovolania podľa § 372 ods. 1 Trestného poriadku, veta prvá, keďže obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok a o tomto bolo rozhodnuté, hoci rozhodnutiu odvolacieho súdu predchádzalo vyhlásenie o vine obvineného. Najvyšší súd zistil, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť, nakoľko je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Trestného poriadku.

Úvodom je potrebné vo všeobecnosti zdôrazniť, že dovolanie predstavuje mimoriadny opravný prostriedok, keď nielen z označenia tohto opravného prostriedku ako mimoriadneho, ale predovšetkým zo samotnej úpravy dovolania v Trestnom poriadku je zrejmé, že dovolanie nie je určené k náprave akýchkoľvek pochybení súdov, ale len tých najzávažnejších. Tie sú ako dovolacie dôvody výslovne uvedené v § 371 Trestného poriadku, pričom v porovnaní s dôvodmi ustanovenými v Trestnom poriadku pre zrušenie rozsudku v odvolacom konaní sú koncipované podstatne užšie.

A napokon ešte pred samotným vysporiadaním sa s konkrétnymi uplatnenými námietkami obvineného sa žiada úvodom vo všeobecnosti tiež uviesť, že dovolací súd je vždy viazaný konečným skutkovým zistením, resp. skutkovými závermi, ktoré vo veci urobili súd prvého a druhého stupňa, a teda dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne skutkové zistenia, čo je zrejmé z dikcie § 371 ods. 1 písm. i) časť vety za bodkočiarkou Trestného poriadku v znení účinnom do 31. augusta 2011 (s poukazom na § 567j ods. 7 Trestného poriadku). Dovolací súd skutok ustálený súdmi nižšieho stupňa nemôže ani meniť, ani dopĺňať (to neplatí len pre posúdenie dôvodnosti dovolania ministra spravodlivosti podaného podľa § 371 ods. 3 Trestného poriadku, ktorý dôvod bol do Trestného poriadku doplnený novelou č. 262/2011 Z. z. s účinnosťou od 1. septembra 2011).

Pokiaľ ide o samotné námietky obvineného špecifikované v podanom dovolaní, tieto možno s prihliadnutím na ich vecný dosah rozčleniť do dvoch základných kategórií, a to jednak na námietky smerujúce proti výroku o vine a jednak námietky proti výroku o treste. Uvedená diferenciácia argumentov obvineného je dôležitá predovšetkým z hľadiska prípustnosti skúmania dovolacích námietok zo strany najvyššieho súdu v danom dovolacom konaní.

Vo vzťahu k uplatneným námietkam obvineného najvyšší súd uvádza, že pri ich preskúmaní bol limitovaný ustanovením § 257 ods. 5 Trestného poriadku, keďže v posudzovanej trestnej veci okresný súd podľa § 257 ods. 6, ods. 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obvineného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že je vinný zo spáchania skutku č. 1 obžaloby a zároveň rozhodol, že dôkazy súvisiace s priznaným skutkom nevykoná, ale vykoná dokazovanie súvisiace s výrokom o treste. Obvinený nepodal a ani nemohol podať v zmysle § 257 ods. 5 Trestného poriadku proti výroku o vine riadny opravný prostriedok a ani nedošlo k zmene tohto výroku v jeho neprospech na podklade odvolania prokurátora, preto pokiaľ ide o námietky smerujúce voči výroku o vine, v posudzovanej veci osobou oprávnenou podať dovolanie by mohol byť iba minister spravodlivosti.

Vyššie prezentované závery však neplatia vo vzťahu k dovolacím námietkam obvineného, z ktorých vecného posúdenia možno tieto považovať za námietky smerujúce proti výroku o treste, proti ktorému obvinený riadny opravný prostriedok (odvolanie), o ktorom bolo krajským súdom rozhodnuté, podal. Vo vzťahu k tomuto výroku je obvinený bezpochyby osobou oprávnenou na podanie dovolania, a najvyšší súd preto v uvedenom rozsahu pristúpil k posúdeniu, či obvineným uplatnené námietky smerujúce k výroku o treste zodpovedajú niektorému z dovolacích dôvodov, ktoré bol oprávnený použiť, a či tieto boli splnené, resp. preukázané.

Dovolateľ v rámci napadnutia dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku namietal, že nebol vykonaný dôkaz, ktorý navrhoval a súd sa ani týmto odmietnutím dôkazu vo svojom rozhodnutí náležite nevysporiadal. Tu je však potrebné uviesť, že podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku ak súd rozhodol, že vyhlásenie obžalovaného, že je vinný prijíma, zároveň vyhlási, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, sa nevykonáva. Z č. l. 292 spisového materiálu je zrejmé, že súd vyhlásil takéto uznesenie na hlavnom pojednávaní konanom dňa 22. júna 2022 ku skutku č. 1, ku ktorému obžalovaný vyhlásil vinu. Zo skutku č. 2 bol obvinený následne právoplatne oslobodený spod obžaloby.

V dovolaní, ktoré možno v tomto prípade podať len z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, t. j. ak bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu tak môže dovolateľ úspešne namietat len chyby, ku ktorým došlo v súdnom konaní, v rámci ktorého obžalovaný predmetné vyhlásenie urobil. Najmä to, že obžalovaný nemal na hlavnom pojednávaní obhajcu, hoci išlo o dôvod povinnej obhajoby, resp. že nebol riadne poučený o následkoch vyhlásenia podľa § 257 ods. 1 písm. b) alebo písm. c) Trestného poriadku, a to v rozsahu podľa § 257 ods. 5 a ods. 8 Trestného poriadku, alebo že pred prijatím takéhoto vyhlásenia súd riadne nezisťoval skutočnosti podľa § 333 ods. 3 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g) a písm. h) Trestného poriadku [pozri rozsudok najvyššieho súdu zverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky (ďalej len „Zbierka“) pod č. 53/2021-II].

Z predloženého spisového materiálu vzťahujúceho sa k predmetnej veci vyplýva, že obvinený sa osobne zúčastnil hlavného pojednávania konaného 22. júna 2022, rovnako aj jeho obhajca (č. l. 291 a nasl.). Na tomto hlavnom pojednávaní obvinený po riadnom poučení v zmysle § 257 ods. 2 Trestného poriadku o následkoch vyhlásenia v rozsahu ods. 5, ods. 8 tohto ustanovenia urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že je vinný zo spáchania skutku (uvedeného ako skutok č. 1 v obžalobe). Vyhlásením obvineného po kladnom zodpovedaní otázok uvedených v § 333 ods. 3 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g), písm. h) Trestného poriadku okresný súd prijal (č. l. 292). Vo vzťahu k výroku o vine tak obvinený v zmysle § 257 ods. 5 Trestného poriadku nie je osobou oprávnenou na podanie odvolania ani dovolania; v tomto prípade jedinou oprávnenou osobou na podanie dovolania je minister spravodlivosti, aj to len s možnosťou uplatnenia dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku (primerane pozri rozhodnutie najvyššieho súdu zverejnené v Zbierke pod č. 12/2017).

Najvyšší súd k ďalšiemu dovolaciemu dôvodu namietanému dovolateľom v tejto súvislosti zdôrazňuje, že samotná primeranosť trestu, resp. presnejšie poukaz dovolateľa na jeho údajnú neprimeranosť, nemá z

pohľadu dovolania význam, a to vzhľadom na konštrukciu v danom smere relevantných dovolacích dôvodov, ktoré sú konštruované v súlade s výnimočnosťou inštitútu dovolania ako jedného z mimoriadnych opravných prostriedkov.

Okresný súd rozhodol o uložení trestu odňatia slobody v súlade s jednotlivými ustanoveniami zákona, pričom pri určovaní jeho výmery prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, výšku spôsobenej škody, zavinenie, pohnútku obvineného, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu obvineného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Je preto potrebné konštatovať, že splnením základnej podmienky spočívajúcej v zákonom vymedzenej možnosti uložiť za konkrétny trestný čin trest v trvaní, resp. sadzbe, v akej bol súdom uložený, je naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného zákona vylúčené. Ak Trestný zákon určitý druh a výšku trestu povoľuje, tento nemôže byť zároveň neprípustný alebo v rozpore s trestnou sadzbou.

S poukazom na uvedené najvyšší súd uzatvára, že ani dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku v predmetnej veci naplnený nebol, keďže pod neho nebolo možné subsumovať žiadnu z obvineným uplatnených dovolacích námietok.

V závere najvyšší súd uvádza, že obvineným už v odvolaní namietaná neprimeraná prísnosť uloženého trestu odňatia slobody v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku nebola ani podľa názoru krajského súdu vôbec dôvodná. Keďže, ako odvolací súd zdôraznil, obvinenému bol uložený trest odňatia slobody v zákonnej trestnej sadzbe ustanovenej Trestným zákonom za zohľadnenia poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, pričom je objektívnym vyjadrením spáchanej trestnej činnosti, zodpovedajúci aj potrebám generálnej a individuálnej prevencie, či potrebám dosiahnutia účelu trestu u obvineného. Trest zohľadňuje aj osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti jeho nápravy, ktoré dokumentuje jeho doterajší spôsob života, zahŕňajúce opakované páchanie trestnej činnosti proti slobode a majetku iných osôb, a tomu zodpovedajúca dĺžka výkonu trestu avšak bez následnej sebareflexie obvineného tak, aby aj odvolací súd mohol skonštatovať, že na prevýchovu obvineného by postačoval aj trest kratšieho trvania.

V nadväznosti na dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku je v prvom rade potrebné zdôrazniť, že dovolanie z citovaného dôvodu možno podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Čo sa týka predmetného dovolacieho dôvodu, tak z jeho znenia ako aj z inštitútu dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku je zrejmé, že trestné konanie je v zásade dvojinstančné. Dovolací súd je tak viazaný zisteným skutkovým stavom veci tak, ako ho ustálili súdy nižšej inštalácie. Rovnako nie je oprávnený ani posudzovať spôsob hodnotenia dôkazov a závery, ktoré z dokazovania súdy vyvodili a ktoré sú podkladom pre zistenie skutkového stavu.

V dôsledku uvedeného iba s poukazom na nesprávne skutkové zistenia alebo na nesúhlas s hodnotením vykonaných dôkazov nemožno potom vyvodzovať predmetný dovolací dôvod. Ten je totiž daný len v tých prípadoch, keď je rozhodnutie súdu založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na inom nesprávnom hmotnoprávnom posúdení. Ustanovenie § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku teda vyjadruje zásadu, že účelom dovolacieho konania je posudzovanie právnych otázok, nie posudzovanie správnosti a úplnosti zistenia skutkového stavu.

V rámci posudzovania existencie tohto dovolacieho dôvodu súd skúma, či skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol správne podradený (subsumovaný) pod príslušnú skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad odôvodňuje naplnenie tohto dovolacieho dôvodu. Do úvahy prichádzajú alternatívy, že skutok mal byť právne kvalifikovaný ako iný trestný čin alebo, že skutok nie je trestným činom.

Spomenutý dovolací dôvod napĺňa aj zistenie, že rozhodnutie je založené na nesprávnom použití iného

hmotnoprávneho ustanovenia. Pod nesprávnym použitím iného hmotnoprávneho ustanovenia sa rozumie napr. nedostatočné posúdenie okolností vylučujúcich protiprávnosť činu (§ 24 až 30 Trestného zákona), premlčania trestného stíhania (§ 87 Trestného zákona), ďalej pochybenie súdu pri ukladaní úhrnného trestu, súhrnného trestu, spoločného trestu alebo ďalšieho trestu (§ 41 až § 43 Trestného zákona) a pod., i ukladaní trestu obzvlášť nebezpečnému recidivistovi podľa § 47 ods. 2 Trestného zákona.

Najvyšší súd na tomto mieste opätovne pripomína, že obvinený v danej veci urobil vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, ktoré bolo zo strany okresného súdu prijaté, a preto je potrebné dovolanie obvineného, s prihliadnutím na dôsledky prijatia vyhlásenia o vine špecifikované v § 257 ods. 5 Trestného poriadku, v rozsahu námietok smerujúcich proti výroku o vine (teda aj námietky smerujúce k spochybneniu rozsahu skutku a jeho právnej kvalifikácii) považovať za neprípustné. Skutok bol súdom prvého stupňa právne kvalifikovaný ako prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona a prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, pričom v rámci trestnej sadzby najprísnejšie trestného činu mu bol uložený aj zákonný trest.

Na základe uvedeného Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie obvineného W. S. na verejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol, nakoľko neboli splnené dôvody dovolania podľa § 371 Trestného poriadku.

Uznesenie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.